

somt blive et stort Minus paa Udgiftssiden, som i Fremtiden maa dækkes ved store Bevillinger til nyt Materiel.

Til det ærede 4de Medlem for 6te Kreds (Vejstrup) vil jeg sige, at naar han tog min Udtalelse om, at Transporten var en ringe Del af Varens Pris, til Indtægt for, at saa var det dog en Fordyrelse af Varen, saa kan jeg ikke give ham Medhold; thi den Fordyrelse af Varen, som i de allerfleste Tilfælde overfor Fødevarer følger af en moderat Takstforhøjelse, vil aldeles ikke give sig Udslag i Varens Detailpris.

Det ærede Medlem (Vejstrup) udtalte, at Spiritusbeskatningen var nu gaaet over til at være en Værdibeskatning, og det var han glad ved. Men saa konstaterer jeg, at saa har det ærede Medlem dog indrømmet, at det er en Beskatning.

Endelig udtalte det ærede Medlem (Vejstrup), at da det, bl. a. fra Talere fra mit Partis Side, paa Møder var fremhævet, at Husmændene særlig havde lidt under Maksimalprisforanstaltningerne, saa var det ikke for meget, om man nu gav dem en Erstatning gennem Ejendomsskyldloven. Jeg ved ikke, hvorvidt nogen Taler fra mit Parti har fremhævet dette; men hvis Husmændene har lidt et Tab gennem Maksimalprisforanstaltningerne, bliver det kun en meget ringe Erstatning, det ærede Medlem vil hjælpe dem til ved denne Undtagelse paa Ejendomsskyldloven. Det, det drejer sig om, er nemlig en Forhøjelse af 55 Øre pr. 1,000 Kr.s Ejendomsskyld, og det Beløb, der var fritaget ifølge Ministerens Forslag, var 5,000 Kr. med et rundt Tal ud over de 2,800 Kr., som oprindeligt er fritagne i Ejendomsskyldloven, og 10,000 Kr. ifølge Folketingets Forslag. Det bliver ifølge Ministerens Forslag en Skattebesparelse for de paagældende af 2 Kr. 75 Øre, og hvis Folketingets Forslag følges, yderligere 1 Kr. 10 Øre. Det er jo ikke noget stort Tab paa Maksimalprisforanstaltninger, der kan dækkes derved.

Hey: De Tanker, jeg gør mig selv om den Opmærksomhed, som Udtalelser, jeg her i Salen fremsætter nu og da, skulde vække, eller om den Virkning, disse skulde have, er ganske overordentlig ringe; men jeg blev dog lidt bedrøvet, da jeg hørte, at den højtærede Finansminister mente, at dette,

at der i Dag blev talt om Forhøjelse af Jernbanetaksterne, var noget, der kom ganske pludselig og var ganske nyt; for jeg har for Aar og Dag siden talt om det. Jeg har talt om det saa ofte, at jeg havde Indtryk af, at man mente, det var en fiks Idé, jeg havde, og Forholdet var i Virkeligheden saaledes, at ligesom den romerske Senator — uden Sammenligning for øvrigt —, der endte sine Taler med en Bemærkning om Karthago, kunde jeg ogsaa have endt hver af mine Udtalelser her i Salen med dette, at for Resten mener jeg, at Jernbanetaksterne skal forhøjes, og jeg haaber, at vi dog nu kommer noget der henimod, selv om de to højtærede Ministre, der har talt i Dag, har ydet nogenlunde kraftig Modstand.

Naar den højtærede Minister for offentlige Arbejder i de Bemærkninger, der før blev fremsat, kom til at bruge, tror jeg, to Gange Ordet forretningsmæssig, saa synes jeg, den højtærede Minister virkelig var langt fra at være virkelig forretningsmæssig. Den højtærede Minister talte om Transitten og sagde, at Transitten var for Danmark meget mere betydende end for andre, og derfor gjaldt det om at være kulant overfor de Folk, der transiterer. Ja, det er ganske rigtigt, kulant skal man være; men mon der er nogen Forretningsmand i andre Lande, der vilde beklage sig over, at man indskrænkede Kulancen noget ved at forhøje Taksterne, naar det er notorisk, at man kører med Tab? Det tror jeg ikke. Enhver Forretningsmand, enhver fornuftig Forretningsmand, vil vide, at han maa betale en Ydelse med det, den i alle Tilfælde koster den, der yder den. Det forbavser mig meget at høre Udtrykket forretningsmæssig brugt her, for jeg tror ikke, den højtærede Minister kan tænke sig, at han nogen Sinde, hvis man en Gang kommer til at forhandle til den ene eller den anden Side, kan have Glæde af det Argument: I 1915, 1916 og 1917 og navnlig de to sidste Aar betjente vi eder saaledes, at vi tabte Penge paa at transitere eders Varer fra Nord til Syd og fra Syd til Nord; er I nu saa venlige at behandle os godt! Nej, det tager man ikke Hensyn til til den Tid; Ræsonnementer af den Art minder mig virkelig om Manden, der gav sin So Flæsk og mente, at der kom nok Flæsk